

EUROOPAN PARLAMENTTI

2014 - 2019

Istuntoasiakirja

9.2.2015

B8-0139/2015

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan julkilausuman johdosta

työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan mukaisesti

erityisesti IS-järjestöön liittyvästä humanitaarisesta kriisistä Irakissa ja Syyriassa
(2015/2559(RSP))

Alyn Smith, Barbara Lochbihler, Karima Delli, Igor Šoltes
Verts/ALE-ryhmän puolesta

RE\1049687FI.doc

PE549.932v01-00

FI

Moninaisuudessaan yhtenäinen

FI

B8-0139/2015

Euroopan parlamentin päätöslauselma erityisesti IS-järjestöön liittyvästä humanitaarisesta kriisistä Irakissa ja Syyriassa (2015/2559(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Irakista ja Syyriasta,
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston päätelmät Irakista ja Syyriasta ja erityisesti 15. joulukuuta 2014 annetut päätelmät,
- ottaa huomioon 30. elokuuta 2014 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät Irakista ja Syyriasta,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan julkilausumat Irakista ja Syyriasta,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 2139 (2014), 2165 (2014) ja 2170 (2014) ja YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselman S-22/1,
- ottaa huomioon Syyrian arabitasavallan tilannetta käsittelevän YK:n riippumattoman kansainvälisen tutkintakomission 14. marraskuuta 2014 julkaiseman raportin ”Rule of Terror: Living under ISIS in Syria”,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin julkilausumat Irakista ja Syyriasta,
- ottaa huomioon YK:n pakolaisvaltuutetun António Guterresin äskettäiset julkilausumat syyrialais- ja irakilaispakolaisten tilanteesta,
- ottaa huomioon 5. syyskuuta 2014 pidetyn Naton huippukokouksen yhteydessä annetun julkilausuman,
- ottaa huomioon EU:n suuntaviivat kansainvälisestä humanitaarisesta oikeudesta, ihmisoikeusaktivisteista sekä uskonnon tai vakaumuksen vapauden edistämisestä ja suojelemisesta,
- ottaa huomioon Irakin rauhasta ja turvallisuudesta ja Pariisissa 15. syyskuuta 2014 järjestetyn kansainvälisen konferenssin päätelmät sekä päätelmät, jotka hyväksyttiin Brysselissä 3. joulukuuta 2014 järjestetyssä Irakin ja Levantin islamilaisen valtion (ISIL) vastaisen 60 maan maailmanlaajuisen liittoutuman ensimmäisessä ministeritason täysistunnossa,
- ottaa huomioon Berliinissä 28. lokakuuta 2014 järjestetyn kansainvälisen konferenssin, jossa käsiteltiin Syyrian pakolaistilannetta ja alueen vakauden tukemista, sekä YK:n pakolaisvaltuutetun toimiston (UNHCR) 9. joulukuuta 2014 kokoon kutsuman avunantajien ministeritason konferenssin, jossa käsiteltiin syyrialaispakolaisten uudelleensijoittamista ja muita vastaanottamistapoja,

- ottaa huomioon Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Irakin tasavallan välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ja 17. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n ja Irakin välisestä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta¹,
  - ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan ja komission 6. helmikuuta 2015 antaman yhteisen tiedonannon, joka koskee EU:n Syyriaan ja Irakiin soveltaman alueellisen strategian osatekijöitä sekä Daeshin muodostamaa uhkaa,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että pian jo viidettä vuotta jatkuva Syyrian konflikti on johtanut mittasuhteiltaan pahimpaan humanitaariseen katastrofiin sitten toisen maailmansodan; toteaa, että YK:n lukujen perusteella konfliktissa on saanut surmansa yli 200 000 henkeä, joista useimmat ovat olleet siviilejä, yli 7,6 miljoonaa ihmistä on joutunut siirtymään asuinsijoiltaan ja yli 12,2 miljoonaa syyrialaista tarvitsee kiireellisesti apua maan rajojen sisällä; toteaa, että piiritettyinä on edelleen 212 000 henkeä, joista 185 000 on hallituksen joukkojen piirittämiä ja 26 500 opposition joukkojen piirittämiä; toteaa, että yli 3,5 miljoonaa syyrialaista on paennut maastaan lähinnä Libanoniin, Turkkiin, Jordaniaan, Irakiin ja Egyptiin ja että syyrialaiset muodostavat nykyisin maailman suurimman UNHCR:n toimivaltaan kuuluvan pakolaisryhmän;
- B. toteaa, että Irakin humanitaarinen tilanne heikkenee edelleen ja että maan tarpeet kasvavat; toteaa, että yli 5,2 miljoonaa irakilaista tarvitsee pikaisesti humanitaarista apua ja että yli 2,1 miljoonaa irakilaista on joutunut siirtymään asuinsijoiltaan; ottaa huomioon, että IS:n hallussa on pitämällä alueilla asuu 3,6 miljoonaa ihmistä, joista 2,2 miljoonaa tarvitsee kiireesti apua, ja toteaa, että näitä ihmisiä on erittäin vaikea tavoittaa; toteaa, että kesästä 2014 lähtien yli 500 000 irakilaista on paennut maan itäosista; ottaa huomioon, että Irak on myös ottanut vastaan yli 233 000 syyrialaispakolaista;
- C. toteaa, että IS on syyllistynyt lukuisiin pahoinpitelyihin, loukkauksiin, väkivaltaisuuksiin ja rikoksiin Pohjois-Irakin ja Syyrian asukkaita vastaan; toteaa, että näihin tuomittaviin tekoihin kuuluvat joukkoteloitukset ja etniset puhdistukset, jotka ovat käytännössä tarkoittaneet tiettyjen uskonnollisten ryhmien ja etenkin šiiamuslimien joukkotuhontaa, pakkokäännyttämiset, asuinsijoiltaan karkottamiset, kivitykset ja ruumiinjäsenten katkaisemiset, tahdonvastaiset katoamiset ja kidutus; toteaa, että IS on ottanut erityisesti kohteekseen etnisiä ja uskonnollisia vähemmistöjä, kuten šiiamuslimeja, jesidejä, kristittyjä, šabakkeja, kakaita ja sabiaaneja; toteaa, että YK on myös raportoinut järjestelmällisestä seksuaalisesta väkivallasta, naisten ja lasten orjuuttamisesta, lasten värväämisestä itsemurhaiskujen tekijöiksi, seksuaalisesta ja fyysisestä väkivallasta ja kidutuksesta;
- D. toteaa, että päivittäin saadaan laajalti raportteja konfliktin muiden osapuolten ja etenkin Assadin hallinnon tekemistä sotarikoksista ja muista kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksista ja ihmisoikeusloukkauksista;
- E. toteaa, että Irakin konfliktissa sai jo pelkästään vuonna 2014 surmansa ainakin

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0023.

12 000 henkeä ja 22 000 loukkaantui; toteaa, että Syyrian konflikti on vaatinut vuodesta 2011 lähtien yli 200 000 kuolonuhria;

- F. toteaa, että Irakin hallituksen vastaiseen kansannousuun ovat myötävaikuttaneet iskut, joita hallituksen joukot tekivät Anbarin läntisessä maakunnassa järjestettyihin pitkälti rauhanomaisiin mielenosoituksiin ja jotka johtivat esimerkiksi 90 mielenosoittajan kuolemaan Hawijassa huhtikuussa 2013 ja 17 mielenosoittajan kuolemaan Ramadissa joulukuussa 2013; toteaa, että Irakin hallituksen tukemat puolisoitilaalliset šiiaryhmittymät ovat johtaneet turvallisuusjoukkojen taisteluja IS-järjestöä vastaan ja että ne ovat asemansa turvin siepanneet ihmisiä, teloittaneet mielivaltaisesti ja kiduttaneet heitä sekä karkottaneet tuhansia perheitä asuinsijoiltaan vailla pelkoa rangaistuksesta; toteaa, että hallitus ei ole saattanut ketään vastuuseen näistä puolisoitilaallisten ryhmittymien tai maan omien joukkojen tekemistä rikoksista;
- G. toteaa, että Syyrian ja Irakin taistelujen rintamalinjoissa ei ole tapahtunut merkittäviä muutoksia sen jälkeen, kun Yhdysvaltojen johtama kansainvälinen liittoutuma käynnisti ilmaiskut IS-järjestöä vastaan elokuussa 2014; toteaa, että IS pitää edelleen hallinnassaan laajoja osia Irakin ja Syyrian luonnonvaroista ja maaperästä; toteaa, että IS on joutunut perääntymään Kobanen / Ayn al-Arabin kaupungista, osista Mosulia sekä eräistä Anbarin maakunnan kaupungeista;
- H. toteaa, että Syyrian hallinto ei edelleenkään ota kohteikseen IS:n valtaamia strategisia asemia;
- I. toteaa, että Syyrian konfliktiin on pyritty löytämään poliittinen ratkaisu YK:n välityksellä ja YK:n Syyrian-erityislähettilään Staffan de Misturan johdolla käydyissä neuvotteluissa, joissa ei ole toistaiseksi tapahtunut konkreettista edistymistä;
- J. ottaa huomioon, että UNHCR on arvioinut, että lähes 50 prosenttia syyrialaisista on menettänyt kotinsa ja 40 prosenttia pakolaisista joutuu elämään ala-arvoisissa olosuhteissa, mikä vaikuttaa pitkään kahden miljoonan lapsipakolaisen koulunkäyntiin; ottaa huomioon, että YK:n mukaan kolme neljästä syyrialaisesta elää köyhydessä ja työttömyysaste on yli 50 prosenttia; toteaa, että kaksi kolmasosaa Jordaniaan paenneista syyrialaisista elää köyhyysrajan alapuolella ja 55 prosenttia Libanonin syyrialaispakolaisista elää ala-arvoisissa tilapäissuojissa; toteaa, että pakolaisiin kohdistuva väkivalta ja syrjintä ovat lisääntyneet pakolaisia vastaanottaneissa maissa;
- K. ottaa huomioon, että UNHCR on vedonnut valtioihin saadakseen syyrialaispakolaisten uudelleensijoittamista varten vähintään 130 000 paikkaa vuoteen 2006 mennessä; ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltiot ovat luvanneet tätä tarkoitusta varten noin 36 000 paikkaa;
- L. toteaa UNHCR:n varoittaneen, että syyrialaispakolaisia vastaanottaneet maat, etenkin Libanon ja Jordania, ovat joutuneet todistamaan jyrkkää väestönkasvua, joka kuormittaa liikaa kansallista infrastruktuuria, kouluja ja sairaaloita, koettelee vesi- ja energiavarojen riittävyyttä, käy kalliiksi julkiselle taloudelle ja ajaa monia vastaanottavaan väestöön kuuluvista taloudelliseen ahdinkoon;
- M. toteaa, että humanitaariset tarpeet kasvavat eksponentiaalisesti, mutta YK:n virastojen ja

- muiden humanitaaristen organisaatioiden rahoitustilanne on jatkuvassa kriisissä; toteaa, että UNHCR on esittänyt vetoamuksen, joka koskee alueellisten pakolaisten tilanteeseen reagoimista ja jonka rahoituksesta on saatu kerättyä vasta 51 prosenttia tammikuussa 2015, mikä merkitsee 1,8 miljardin dollarin budjettivajetta; toteaa, että YK:n elintarvikeapuohjelmassa jouduttiin joulukuussa 2014 keskeyttämään väliaikaisesti avun toimittaminen 1,7 miljoonalle syyrialaispakolaiselle, koska avulle ei saatu riittävästi rahoitusta;
- N. toteaa, että EU on myöntänyt konfliktin alusta lähtien yli 3,1 miljardia euroa hätäapua ja muuta apua syyrialaisille näiden omassa maassa sekä vastaanottajamaissa oleville syyrialaispakolaisille; toteaa, että käyttöön otettiin myös unionin pelastuspalvelumekanismi helpottamaan avun ja asiantuntemuksen nopeaa viemistä alueelle;
- O. ottaa huomioon, että YK:n pakolaisvaltuutettu António Guterres ilmoitti 29. tammikuuta 2015, että Euroopan maista ainoastaan kaksi – Ruotsi ja Saksa – oli reagoinut riittävässä määrin syyrialaisien tarpeisiin; ottaa huomioon, että Guterres on vaatinut unionia harkitsemaan sellaisen kiintiöjärjestelmän käyttöön ottamista, jolla varmistettaisiin oikeudenmukaisempi kohtelu turvapaikanhakijoille;
- P. toteaa, että UNHCR on lisännyt talviajan tukeaan käynnistämällä 206 miljoonan dollarin arvoisen talviajan ohjelman, jolla autetaan miljoonia alueella apua tarvitsevia; toteaa, että vaikka toimenpiteitä on toteutettu, monet pakolaiset joutuvat elämään keskeneräisissä rakennuksissa ja riittämättömissä tilapäissuojissa, jotka jättävät heidät pakkasen, sankkojen lumisateiden ja voimakkaiden tuulten armoille; toteaa, että noin 740 000 Irakin sisäistä pakolaista joutuu elämään ala-arvoisissa asumuksissa ja että UNHCR pyrkii järjestämään heistä 600 000:lle talviajan apua Irakiin;
- Q. toteaa, että pakolaislapsia on lähes kaksi miljoonaa ja että jopa 52 prosenttia koko alueen pakolaisväestöstä on lapsia; toteaa, että Unicef toimittaa talviajan apua 916 000 lapselle Syyriaan, Irakiin, Libanoniin, Jordaniaan ja Turkkiin, joissa on yhteensä 1,3 miljoonaa avun tarpeessa olevaa lasta; ottaa huomioon, että Unicef ja elintarvikeapuohjelma käynnistivät tammikuussa 2015 kampanjan saadakseen varoja talviapua varten; toteaa, että YK:n humanitaaristen asioiden apulaispääsihteerin Kyung-wha Kangin mukaan YK:n operaatioihin ei ole riittävästi rahoitusta, koska tarvittavista 2,3 miljardista dollarista on tähän mennessä saatu vasta 39 prosenttia; ottaa huomioon, että UNHCR on todennut, että alueilla työskenteleminen ja siviilien ja pakolaisten tarvitseman avun antaminen on hyvin hankalaa;
1. on erittäin huolissaan Irakissa ja Syyriassa jatkuvasta lähihistoriamme pahimmasta humanitaarisesta tragediasta;
  2. tuomitsee jyrkästi jatkuvat ja yleiset ihmisoikeusloukkaukset ja muut rikokset, joihin sekä valtiolliset toimijat että muut toimijat ovat syyllistyneet kummassakin maassa;
  3. toteaa IS:n harjoittaman väkivallan olevan yksi niistä monista tekijöistä, jotka ruokkivat humanitaarista kriisiä Syyriassa, Irakissa ja laajemmalla alueella; kehottaa tässä yhteydessä kansainvälistä yhteisöä tukemaan poliittista prosessia, jolla lievitetään kaikkia uskonnollisia ja etnisiä ryhmiä edustavien miljoonien ihmisten ahdinkoa;

4. korostaa, että kun unioni reagoi Syyrian ja Irakin humanitaarisiin tarpeisiin, sen olisi aina pidettävä kiinni periaatteistaan ja noudatettava humanitaarista apua koskevaa eurooppalaista konsensusta ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta huolimatta kaikkien osapuolten aseistettujen ääriryhmien muodostamasta uhasta; kehottaa EU:ta huolehtimaan siitä, että kun näihin tarpeisiin reagoidaan, terrorismin torjumiseen tähtäävä poliittinen ohjelma ei pääse vaikuttamaan hätäavun toimittamiseen;
5. kehottaa konfliktin kaikkia osapuolia noudattamaan kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja varmistamaan, että siviilejä suojellaan, että heitä ei estetä saamasta lääkintähoitoa eikä humanitaarista apua ja että he pystyvät poistumaan väkivaltaisuuksien runtelemilta alueilta turvallisesti ja ihmisarvoisesti kohdeltuina;
6. on edelleen erittäin huolissaan uhasta, jota IS merkitsee Irakin ja Syyrian ja laajemman alueen väestölle; tuomitsee ääri-ideologian sekä hirmutyöt, joita IS on tehnyt hallitsemillaan alueilla, kuten mielivaltaiset teloitukset, sumeilemattoman väkivallan uskonnollisia ja etnisiä vähemmistöjä kohtaan, tyttöjen ja naisten ra'an alistamisen sekä panttivankien tappamisen;
7. tähdentää, että IS:n nouseminen alueen merkittäväksi toimijaksi kesällä 2014 ja kansainvälisen huomion merkittäväksi kohteeksi eivät saa hämärtää sitä tosiseikkaa, että nykyisestä humanitaarisesta katastrofista ja sen jatkumisesta ovat vastuussa myös muut toimijat, ennen kaikkea juuri Assadin hallinto mutta myös Irakin aiempi hallitus sekä paikalliset puolisoitilaalliset ryhmittymät ja muut sotivat osapuolet;
8. tuomitsee jälleen kerran mitä jyrkimmin rikokset, joita Syyrian hallitus on tehnyt maansa väestöä vastaan; tuomitsee kemiallisten aseiden ja etenkin kloorikaasun käytön Syyriassa siviilejä ja oppositiota vastaan, mukaan luettuna niiden käyttö huhtikuussa 2014, maan aiempien kansainvälisten sitoumusten vastaisesti;
9. kehottaa Syyrian hallitusta lopettamaan välittömästi polttoaseiden käytön eri puolilla Syyriaa; kehottaa polttoaseiden käytön kieltämistä koskevan kansainvälisen pöytäkirjan allekirjoittaneita valtioita, myös Venäjää ja Kiinaa, edellyttämään Syyrialta kyseisen pöytäkirjan noudattamista;
10. tuomitsee sen, että Syyrian hallitus on käyttänyt laajamittaisesti rypäleammuksia maan väestöä vastaan ja loukannut siten YK:n yleiskokouksen joulukuussa 2013 antamaa päätöslauselmaa 68/182, jota kannatti kaikkiaan 140 valtiota;
11. tuomitsee sen, että Syyria jatkaa suurimittaista ohjaamattomien erittäin voimakkaiden tynnyripommien käyttöä siviilejä vastaan YK:n turvallisuusneuvoston 22. helmikuuta 2013 antaman päätöslauselman 2139 vastaisesti; toteaa, että esimerkiksi maan hallituksen Aleppoon tekemissä ilmaiskussa on pelkästään vuoden 2014 aikana saanut surmansa ainakin 3 557 siviiliä;
12. tuomitsee Syyrian soveltaman piiritystaktiikan, jolla pyritään nujertamaan siviiliväestö nälkään näännyttämällä ja valtaamaan siten takaisin alueita erityisesti Homsissa, Etelä-Damaskoksessa sijaitsevalla Jarmukin pakolaisleirillä, Darayassa, itäisellä Ghoutan alueella ja Moadameijassa; toteaa, että tämä vaikuttaa 200 000 siviiliin ja loukkaa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa 2139 (2013), jossa vaaditaan kaikkia osapuolia lopettamaan välittömästi asutusalueiden piiritykset;

13. kehottaa IS-järjestöä, Jabhat al-Nusraa, Irakin hallitusta, Syyrian kurdiviranomaisia ja Syyrian hallitusta vapauttamaan kaikki henkilöt, jotka on pidätetty mielivaltaisesti; kehottaa Syyrian hallitusta vapauttamaan ne yli 85 000 henkilöä, jotka ovat edelleen pidätettyinä Syyrian vallankumouksen käynnistyttyä vuonna 2011 ja oloissa, jotka vastaavat tahdonvastaista katoamista;
14. tuomitsee sekä IS:n tekemät teloitukset ja kidutukset että useiden tuhansien pidätettyjen tappamisen vuonna 2014 Syyrian sotilassairaaloissa, mistä Syyrian armeijasta loikanneet henkilöt ja ihmisoikeuksia puolustavat kansalaisjärjestöt ovat antaneet näyttöä;
15. tuomitsee IS:n lapsisotilaiden käytön, ja toteaa, että lapsisotilaita ovat käyttäneet myös YPG, Syyriassa olevat kurdien poliisi- ja sotilasjoukot sekä kaikki muut konfliktin osapuolet, mukaan luettuna Syyrian hallitus;
16. pitää myönteisenä, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat johtavassa roolissa, kun konfliktiin reagoidaan humanitaarisesti kansainvälisellä tasolla; pitää kuitenkin edelleen huolestuttavana, että kansainvälinen reagointi ei riitä vastaamaan väestön humanitaarisiin tarpeisiin; kehottaa kansainvälistä yhteisöä lisäämään humanitaarisia toimia etenkin kun otetaan huomioon talven ankarat olosuhteet; kehottaa kaikkia avunantajia lunastamaan nopeasti lupauksensa ja toteuttamaan avustustoimet ripeästi; kehottaa unionia lisäämään tukeaan YK:n humanitaarisen avun ohjelmille ja lujittamaan yhteistyötään kansainvälisten järjestöjen kanssa;
17. pitää myönteisenä EU:n uutta strategiaa, jossa käsitellään Syyriaan ja Irakiin sovellettavan alueellisen strategian osatekijöitä sekä Daeshin muodostamaa uhkaa ja jossa varapuheenjohtajan / korkean edustajan mukaan myönnetään miljardin euron apupaketti terrorismin ja väkivallan jo aivan liian pitkään horjuttaman rauhan ja turvallisuuden palauttamiseksi; korostaa, että alueen konflikteja ei pitäisi tarkastella ensisijaisesti osana terrorismin torjuntaa vaan osana kamppailua alueen asukkaiden niiden oikeutettujen pyrkimysten puolesta, joita kuvaa vuonna 2011 esitetty motto ”leipää, vapautta, sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja ihmisarvoista kohtelua”;
18. kannattaa koulutuksen ja opettajankoulutuksen painottamista unionin uudessa strategiassa; on huolissaan siitä, että koulutusta tarkastellaan ensisijaisesti terrorismin torjumista koskevana toimenpiteenä, vaikka kyse on oikeudesta opetukseen, joka on tärkeä väline lasten, niin tyttöjen kuin poikienkin, suojelemisessa;
19. pyytää täsmentämään unionin suunnitelmia terrorismin torjuntaa koskevan yhteistyön tehostamisesta alueen maiden kanssa, kuten Syyriaan ja Irakiin sovellettavassa uudessa alueellisessa strategiassa ehdotetaan; kehottaa määrittelemään, milloin kumppanimaat eivät täytä ihmisoikeuksia sekä kansalaisvapauksia ja poliittisia vapauksia koskevia vaatimuksia ja mitä seurauksia tästä koituu;
20. kannattaa varapuheenjohtajan / korkean edustajan pyrkimyksiä tehostaa unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden antaman avun koordinointia; kehottaa lisäämään Turkin Gaziantepissä olevan EU:n toimiston resursseja ja avaamaan EU:n toimiston Pohjois-Irakin Erbiliin, jotta voidaan tehostaa EU:n paikan päällä toteuttamia toimia ja lisätä niiden näkyvyyttä, mukaan luettuna humanitaarisen ja kehitysavun koordinoinnin

tehostaminen ja riippumattomien kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja etenkin riippumattomien media-alan organisaatioiden tukeminen;

21. muistuttaa jäsenvaltioita UNHCR:n esittämästä vetoamuksesta, joka koskee selvästi lujempaa sitoutumista taakan jakamiseen, jolloin syyrialaispakolaiset saisivat suojelua muualta kuin välittömästä läheisyydestä uudelleensijoittamisen, humanitaarisiin syihin perustuvien vastaanottojärjestelmien, perheiden helpomman yhdistämisen tai joustavampien viisumimääräysten avulla; kehottaa jäsenvaltioita nopeuttamaan konfliktialueilta paenneiden syyrialaispakolaisten turvapaikkahakemusten käsittelyä; korostaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota henkilöihin, jotka ovat erityisen haavoittuvassa asemassa tarvitsemansa lääkehoidon, seksuaalisen suuntautumisensa, sukupuolensa tai vammaisuutensa vuoksi; vaatii EU:ta paneutumaan Välimeren yli tehtävien usein kuoleman johtavien matkojen traagiseen ongelmaan; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että vuonna 2015 vähintään 5 prosenttia syyrialaispakolaisista saa suojelua alueen ulkopuolella ja että haavoittuvimmassa asemassa olevat pakolaiset asetetaan etusijalle ja heidän oikeuksiensa täysipainoisesta toteutumisesta huolehditaan vuoden 1951 pakolaissopimuksen mukaisesti;
22. tuomitsee sen, että jäsenvaltiot ovat loukanneet järjestelmällisesti Geneven yleissopimusta syyrialaispakolaisten kohtelussa, sillä etenkin Bulgaria, Espanja, Kreikka ja Kypros ovat kääntäneet toisinaan jopa väkivalloin syyrialaisia turvapaikanhakijoita maa- ja merirajoiltaan ja estäneet heitä jättämästä turvapaikkahakemusta;
23. kehottaa Jordanian hallitusta lopettamaan Syyriasta saapuvien palestiinalaispakolaisten pakkokarkotukset ja maahantulokiellot;
24. pitää valitettavana, että kaikki neljä Syyrian naapurimaata ovat evänneet syyrialaisilta turvallisen oikeudellisen aseman;
25. tuomitsee sen, että humanitaarisen avun Syyriaan toimittamisen tiellä on jatkuvia esteitä; kehottaa kaikkia konfliktin osapuolia YK:n turvallisuusneuvoston eri päätöslauselmien mukaisesti kunnioittamaan kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja ihmisoikeuslainsäädäntöä, helpottamaan humanitaarisen avun ja tuen toimittamista kaikkien mahdollisten kanavien kautta, myös valtiollisten rajojen ja rintamalinjojen yli, ja varmistamaan kaikkien lääkintähenkilöstöön kuuluvien ja humanitaarista työtä tekevien turvallisuuden;
26. pitää valitettavana, että Syyrian hallitus ei vielääkään noudata YK:n turvallisuusneuvoston 2. helmikuuta 2014 antamaa päätöslauselmaa, jossa vaaditaan, että humanitaarista apua on voitava toimittaa turvallisesti ja esteettömästi Syyrian rajojen ja konfliktin rintamalinjojen yli; pitää erittäin valitettavana, että Syyrian hallitus loukkaa edelleen YK:n turvallisuusneuvoston 14. heinäkuuta 2014 antamaa päätöslauselmaa, jossa valtuutetaan YK:n virastot ja täytäntöönpanoon osallistuvat kumppanit toimittamaan apua Syyrian rajojen yli ilman hallitukselta saatua lupaa;
27. on vakuuttunut siitä, että välitöntä humanitaarista apua ja suojelua on täydennettävä pitkän aikavälin strategioilla, joilla tuetaan paluumuuttajien ja maan sisäisten pakolaisten sosioekonomisia oikeuksia ja toimeentulomahdollisuuksia, jotta voidaan

- lisätä heidän mahdollisuuksiaan valita tarpeisiinsa soveltuvia kestäviä ratkaisuja;
28. korostaa, että avun antaminen on asetettava etusijalle ja sitä on laajennettava, mihin sisältyvät naisille ja tytöille kohdennetut erityiset lääkintäpalvelut sekä psykologinen tuki;
  29. on erityisen huolissaan Syyrian Etelä-Damaskoksessa sijaitsevan Jarmukin leirin piiritetystä ja nälännytetyistä palestiinalaispakolaisista, sillä yli 18 000 palestiinalaispakolaista on jäänyt ilman tarvitsemaansa humanitaarista apua suurimmaksi osaksi aikaa vuodesta 2012 lähtien jouduttuaan Syyrian hallituksen hallinnassa toimivien puolisoitilaallisten joukkojen piirittämiksi;
  30. tuomitsee jälleen väkivallan ja murhat, jotka kohdistuvat hlbt-henkilöihin alueella ja jotka ovat jääneet täysin rankaisematta; toteaa, että hlbt-henkilöiden tilanne alueella on erityisen vaikea, sillä perheet ja yhteisöt eivät juurikaan tue heitä eikä heillä ole viranomaisten antamaa suojelua ja lisäksi heidän turvallisuutensa vaarantuu pakolaisyhteisöissä ja eräissä heitä vastaanottavissa yhteiskunnissa; kehottaa Irakin hallitusta, unionin Irakin-edustustoa ja EU:n jäsenvaltioiden kyseisellä alueella olevia suurlähetystöjä suojelemaan hlbt-henkilöitä ja nopeuttamaan turvallisuussyistä paenneiden hlbt-henkilöiden välitöntä uudelleensijoittamista;
  31. on edelleen huolissaan siitä, että IS ja muut ryhmät käyttävät ja hyödyntävät öljykenttiä ja niihin liittyvää infrastruktuuria liikuteltavan kaluston avulla ja saavat siten huomattavat tulot, ja kehottaa kaikkia valtioita noudattamaan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmia 2161 (2014) ja 2170 (2014), joissa tuomitaan kaikki kaupankäynti, niin suora kuin epäsuora kauppa, IS:n ja siihen yhteydessä olevien ryhmien kanssa; vaatii unionia tiukentamaan asettamiaan pakotteita, jotta IS-järjestöä voitaisiin estää myymästä öljyä; kehottaa unionia ottamaan käyttöön pakotteita kaikkia niitä vastaan (hallituksia sekä julkisia tai yksityisiä yrityksiä), jotka osallistuvat IS:n hallitsemilla alueilla tuotetun öljyn kuljettamiseen, jalostamiseen ja myyntiin, sekä valvomaan tiukasti rahavirtoja IS:n taloudellisen toiminnan ja veroparatiisien hyödyntämisen estämiseksi;
  32. vaatii tiukentamaan Irakiin Turkin kautta laivattavan öljynjalostukseen soveltuvan liikuteltavan kaluston valvontaa; vaatii Turkia, kurdialueen viranomaisia ja Irakin viranomaisia parantamaan koordinoitua niiden torjuessa öljyn salakuljetusta alueella; pitää myönteisenä, että Kuwait ilmoitti elokuussa 2014 estävänsä yksityishenkilöitä keräämästä varoja IS-järjestölle moskeijoissa ja toimittavansa humanitaarista apua luotettavien hyväntekeväisyysjärjestöjen välityksellä; vaatii jälleen kerran, että Syyrian hallituksen öljytuloja koskevat unionin pakotteet saatetaan voimaan kokonaisuudessaan; pitää myönteisenä, että unioni kielsi joulukuussa 2014 polttoaineen viennin Syyrian ilmavoimille;
  33. korostaa, että IS on ensisijaisesti Lähi-idässä ja sen ulkopuolellakin esiintyvän nykyisen levottomuuden seurausta pikemminkin kuin sen syy; korostaa, että IS:n nousu johtuu jatkuvista ihmisoikeusloukkauksista ja rankaisemattomuudesta, eliitin lumekapitalismista, läpitunkevasta korruptiosta, ryhmäkuntaisuudesta, kokonaisten kansanryhmien, erityisesti yhteiskunnallisesti heikommassa asemassa olevien sunnien väheksynnästä ja syrjinnästä sekä alueellisten ja länsimaisten toimijoiden pitkästä

ulkoisen manipuloinnin ja sekaantumisen historiasta; katsoo siksi, että kansainvälisen yhteisön tehokas vastaus IS:n rikolliseen toimintaan ja luonteeseen vaatii kansainväliseen oikeuteen perustuvaa yhteistä, osallistavaa ja strategista toimintasuunnitelmaa;

34. tähdentää, että unionin IS:n torjumiseen tähtäävässä alueellisessa strategiassa olisi selvitettävä IS-ilmiön taustalla vaikuttavat syvälliset sosio-ekonomiset, kulttuuriset ja poliittiset syyt ja keskityttävä niihin; katsoo, että tätä olisi täydennettävä edistämällä pysyvän poliittisen ratkaisun löytämistä Syyrian konfliktiin, ja tukemalla osallistavaa, vastuullista ja demokraattista Irakia ja että tällöin olisi otettava huomioon kaikkien asianomaisten väestönsien edut;
35. vaatii edelleen kestävän ratkaisun löytämistä Syyrian konfliktiin osallistavalla ja Syyrian johtamalla poliittisella prosessilla, joka perustuu kesäkuussa 2012 annettuun Geneven tiedonantoon; pitää valitettavana, että tammikuussa 2014 pidetyssä Geneven toisessa konferenssissa ei saatu aikaan konkreettisia tuloksia;
36. antaa täyden tukensa YK:n Syyrian-erityislähettiläälle tämän pyrkiessä saamaan aikaan paikallisia tulitaukoja ja suostutellessa kaikkia osapuolia humanitaaristen tulitaukojen pitämiseen humanitaarisen avun saamiseksi perille;
37. on edelleen vakuuttunut siitä, ettei Syyriassa ja Irakissa voida aikaansaada kestävästä rauhaa ilman vastuuvollisuutta kaikkien osapuolten konfliktin aikana tekemistä rikoksista; pitää erittäin valitettavana, että Venäjä ja Kiina käyttivät 22. toukokuuta 2014 veto-oikeuttaan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaan, jolla Syyrian tilanne olisi viety Kansainväliseen rikostuomioistuimeen ja jota turvallisuusneuvoston muut 13 jäsentä kannattivat; esittää uudelleen kehotuksensa, että Syyrian tilanne otetaan Kansainvälisen rikostuomioistuimen tutkittavaksi, ja tukee kaikkia tämänsuuntaisia aloitteita;
38. katsoo, että IS:n ja muiden jihadistiryhmien menestys ja suosio, mukaan luettuina tuhannet eurooppalaiset jihadistisoturit, ovat osittain seurausta länsimaiden ja alueellisten toimijoiden virheellisestä politiikasta, joka ulottuu väkivaltaisista salafisti-ideologian ääritulkintoja julistavien ryhmien tukemisesta ja Irakin vastaisesta hyökkäyssodasta aina sunniarabeihin kohdistuviin vakaviin, laajalle levinneisiin ja järjestelmällisiin ihmisoikeusloukkauksiin, joita Syyrian hallinto on tehnyt tosiasiallisesti rankaisemattomuuden ilmapiirissä siitä lähtien, kun Syyrian vallankumous käynnistyi vuonna 2011;
39. vaatii uutta eurooppalaista politiikkaa, jossa tunnustetaan avoimesti aiemmat virheet, mukaan luettuina kidutus, luovutusohjelmat ja osallisuus niin kutsutun terrorisminvastaisen sodan yhteydessä tehtyihin ihmisoikeusloukkauksiin, ja pyritään aktiivisesti poistamaan muslimiväestöön kohdistuvan syrjinnän erilaiset ilmenemismuodot ja torjumaan Euroopassa viime aikoina voimistunutta muslimivastaista asennetta;
40. katsoo, että unionin eteläisten naapurimaiden epävakaus edellyttää unionilta uudenlaisia poliittisia toimenpiteitä ja että kurdialue ja etenkin Pohjois-Irak ovat erityisen merkittäviä mahdollisina vakauttajina ja eskaloitumisen pysäyttäjinä, joiden roolia on

pyrittävä vahvistamaan; vaatii lisäksi Saudi-Arabiaa koskevan politiikan muuttamista siten, että maan hallitusta kehoitetaan käynnistämään valtion doktriinia ja instituutioita koskevia perusteellisia uudistuksia ja huolehtimaan siitä, että saudiarabialaiset yksityishenkilöt lopettavat kokonaan väkivaltaisten islamistiryhmien tukemisen; kannattaa täysin kaikkia unionin pyrkimyksiä Iranin kanssa pitkään jatkuneen ydinalan kiistan ratkaisemiseksi ja katsoo, että palestiinalaishallintoa olisi autettava kaikin tavoin hankkimaan valtiollista asemaa koskeva tunnustus kansainvälisellä tasolla;

41. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, ihmisoikeuksista vastaavalle EU:n erityisedustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Irakin hallitukselle ja edustajien neuvostolle, Kurdistanin aluehallinnolle, YK:n pääsihteerille ja YK:n ihmisoikeusneuvostolle sekä kaikille Syyrian konfliktin osapuolille.